

Petri Hírek

Pócspetri Község
Önkormányzata

2018 év
szeptember hó

3. évfolyam
9. szám

Pócspetri, a "Zenélő Falú" bemutatkozása Erdélyben

Az Iránytű Gazdaságfejlesztő Klub által írt, és nyertes Nemzetközi Együttműködési Alap pályázatának köszönhetően a Nyugdíjas Egyesület szervezésében a településünk formációi Csíkcsomortán léptek fel

„Pócspetri a Zenélő Falú bemutatkozása” programon (NEA-KK-18-SZ-0586) nyert 1.600.000.- Ft., azaz egymillió hatszáz ezer forint felhasználásával, és a lehetőséggel élve, 4 napra, Erdélybe utazott egy 50 fős csapat. A Pócspetri Nyugdíjas Egyesület Népdalköre, a Hagyományörző Csoportja, az Öregfiúk Dalárdája, a Petri Pengetős Citerazenekar, és Énekegyüttes, valamint az Iránytű Klub-zenekar tagjai alkották az utazók többségét.

A fellépőkkel tartottak más, az előadásokban nem szereplő nyugdíjas egyesületi tagok, és a Pócspetri önkormányzat képviselőjében a település polgármestere, alpolgármestere, és még egy képviselő-testületi tag, valamint több Polgármesteri Hivatali dolgozó.

Vállajnál léptük át a határt. Kolozsváron csatlakozott hozzánk egy fiatal székelyidegenvezető.

Rövid városnézés után Tordára, a páratlan látnivalókat, és programokat kínáló sóbányához indultunk. Itt is elidőztünk, így csak késő este értünk a szállásunkra, Csíkcsomortán a Szellő Panzióba.

A fárasztó és a hosszú út miatt, a vacsora elfogyasztása után a többség pihenni tért, de voltak akik még zenekari próbát is tartottak.

Szombaton a csoport népszerű turisztikai helyszíneken (Békás szoros, Gyilkos tó, Csíkszereda) autóbusszal kirándult.

Nem tölthettünk sok időt ezeken a szép helyeken, hisz este, Csíkcsomortán a bemutatkozó fellépések örömteli, s izgatottan várt kötelezettségének kellett eleget tenni.

Erre a megérkező eső miatt, nem a kinti szabadteri színpadon, hanem bent, a közösségi helyiségben került sor.

A fellépők a jelenlévők számára egy igen emlékezetes estét rendeztek.

Az Iránytű Klub-zenekar „Szóljon a harang” című elgondolkodtató zenés irodalmi, történelmi előadása nyitotta a sort. Majd a nyugdíjasok legújabb produkciója, a népi hagyományokat humorral ötvöző „Leánykérő” műsora következett. S nagyon jól sikerült az Öregfiúk, és a citerások fellépése is, így volt mit megünnepelnünk.

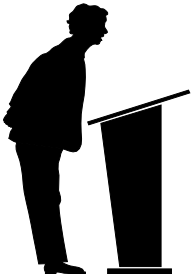
A vacsora után a késő éjszakába nyúló zenés táncmulatságon szinte mindenki részt vett.

Így a többség hallhatta Buzga Nándi trombitán elfújt El Silencióját is.

Folytatás a 6. oldalon.

„Amit látsz, az a hír, amit tudsz, az a háttér, amit érzel, az a vélemény” - Lester Markel

Pócspetri Község Önkormányzata és Máriapócsi Közös Önkormányzati Hivatal Pócspetri Kirendeltsége hivatalos tájékoztatója

MEGHÍVÓ IDŐSEK VILÁGNAPJÁRA Ünnepeljük együtt az IDŐSEK VILÁGNAPJÁT PÓCSPETRIBEN

Pócspetri Község Önkormányzata,
Gondozási Központja és a
Pócspetri Nyugdíjas Egyesület tisztelettel meghívja
és szeretettel várja 2018. október 13-án (szombaton)
15.00 órától kezdődő Idősek Világnapjára.

Helyszín: Katolikus Iskola
tornaterme

Vendégvárás: 14:30.-

Programok:

Köszöntők
Általános Iskolások Ének-
kara
Vers Májer Józsefné
Pócspetri Nyugdíjas Egye-
sület tánca
Pócspetri Nyugdíjas Egye-
sület Férfi Dalárdája
Guba Néptáncegyüttes
Kalotaszegi tánca - kísér
Silvatica Népzenei Együttes
Pócspetri Tengertánc
Művészeti Iskola Domaházi
tánca melyet kísér Silvatica
Népzenei Együttes
Guba néptáncegyüttes
Szatmári tánca melyet kísér
Silvatica Népzenei Együttes
Pintér Timi - operett rész-
letek, slágerek

Vacsora: 16:45

A nap folyamán a jó hangu-
latért felelős Silvatica Népzenei
Együttes. Kérjük időseinket,
akiknek szükség van a szállítá-
sra azt jelezzék a Gon-
dozási Központ dolgozóinak.
**Mindenkit szeretettel vá-
runk!**

Dsida Jenő:
Én hívlak élni

Hallgasd meg
mit suttog az élet,
élni hív újra meg újra téged.
Ne nézz vissza a sáros útra,
legyen előtted minden tiszta.

Emeld fel fejed,
lásd meg a szépet
szemed kékjében
égjen a fényed.
Lásd meg végre,
hogy szeretnek
még akkor is, ha nevetnek,
hisz mosolyt te csalsz arcukra,
ismerj bennük magadra!
Soha ne bánd, ha fáj,
hisz erőre így találsz.
S mi most bánatot okoz
később nem lesz rá gondod.
Hidd el jól tudom, hogy fáj,
de hinnünk mindig muszáj.
Fogd a kezem, ha úgy érzed,
hogy szívedből kihull az élet.

Ne keresd már,
hogy hol tévedtél,
ne sírj azon,
mit meg nem tettél.
Gyere velem, én hívlak élni,
vérző szívvel is remélni.

Leleplezték Mindszenty József bíboros-hercegprímás egészalakos szobrát Máriapócs főterén

A kisboldogasszony napi bú-
csúkkal egyidejűleg megtar-
tott ünnepségen Soltész Mik-
lós, a Miniszterelnökség egy-
házi, nemzetiségi kapcsola-
tokért felelős államtitkára
tartott ünnepi beszédet. Bíró
Lajos szobrászművész alkotá-
sa előtt beszélt Habs-burg-
Lotharingiai Mihály, a Mind-
szenty Alapítvány elnöke is.
A római katolikus szentmisén
Palánki Ferenc, a Debrecen-
Nyíregyházi Egyházmegye
püspöke hirdetett ígét, majd
sok máriapócsi, és pócspetri
előtt megáldotta a felújított
római katolikus kistemploma
előtt emelt köztéri alkotást.
A hercegprímásról megmin-
tázott szobrot annak em-lé-
kére állították, hogy a gö-
rögkatolikusok 1946. szept-
ember 8-án ünnepelték a
római katolikus egyházzal va-
ló egyesülés 300 éves, vala-
mint a máriapócsi kegykép
első könnyezésének 250 éves
jubileumát. A 72 évvel ezelőt-
ti ünnepségre mintegy 300
ezer zarándok érkezett Má-
riapócsra, ahol Mindszenty
József emlékezetes beszédet
tartott, amelyben felidézte a
könnyezés eseményeit és
kiemelte a kegyképhez való
ragaszkodás érté-
két.

MEGHÍVÓ - Csernik Szende székely mesemondó és lábbábos egyszemélyes színházába, a LÁBÍTA BÁBSZÍNHÁZBA.

„A mese gyógyír, kifelé és befelé is gyógyít. A meséket a Jóistentől kapom, így tovább is adom őket. Úgy hiszem, hogy a meséket az őseink lehelték fel az égbe, s onnan az Istenke küldi nekem vissza őket.”

Helyszín: Pócspetri, Iskola u. 4. (könyvtár)

Időpont: 2018.10.01. (szombat) 12 óra

Támogató: Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár

MEGHÍVÓ - LISZTI - HISZTI AVAGY SZTÁRKULTUSZ A XIX SZÁZADBAN

Eckhardt Gábor Liszt Ferenc-díjas zongoraművész humorral átszőtt interaktív előadása

Helyszín: Pócspetri, Iskola u. 4. (könyvtár)

Időpont: 2018.10.04. (csütörtök) 14 óra

Támogató: Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár

Szeptember 30. a magyar népmese napja Benedek Elek születésnapja

A népmese napját első ízben 2005. szeptember 30-án rendezték meg. Ezt a napot a Magyar Olvasástársaság kezdeményezésére ünneplik az országban 2005. óta, így a Pócspetri Általános Iskolában is.

A mindig sikeresen küzdő mesehősök példáját követte Benedek Elek, aki egyszerre volt író, politikus, mesegyűjtő és mesemondó. Az ő nagy munkája példaképpül szolgál.

A magyar népmese napja – Benedek Elek születésnapja aki Kisbaconban született 1859. szeptember 30-án.

A nap célja, hogy a könyvtárosok, az óvónők, a pedagógusok és a mesével foglalkozó szakemberek, valamint a meseszerető gyerekek és felnőttek ezen a napon megkülönböztetett tisztelettel forduljanak mind a magyar, mind más népek meséi felé.

Családi hangulatú lovas nap Pócspetri testvértelepülésén Mezőfényen

Minden eddiginél többen látogattak ki a XIX. Mezőfényi Lovasnapra. Versenyszámok és különféle bemutatók várták az érdeklődőket. Már a megnyitóra hosszú kocsisorokban érkeztek ki a látogatók a falu mellett található erdőszéli tisztásra. A napi programkavalkád ezúttal is a helyi fiatalokból álló mazzorettcsoport felvonulásával és bemutatójával vette kezdetét, majd Brém László polgármester köszöntötte az egybegyűlteket. A megnyitót követően elkezdődtek a versenyszámok, először is a fogathajtás, amelyre 13 fogat nevezett be. A verseny győztese a mezőfényi Darabos Ervin lett. A nap folyamán népi gyermekjátékok, játszóház, lacikonyha és vásár várta az érdeklődőket, az egész család számára remek programokat nyújtó rendezvényen.

**Civil és
Intézményi
Harsona!**

**Pócspetri
Könyvtári,
Információs és
Közösségi Hely**

**Író-olvasó találkozó
Vendég volt:
Dániel András író,
illusztrátor, a Kuflik
sorozat szerzője**

„Nem is kifli. Nem is kukac. Nem is bab, de nem is kavics. Kufli. Egy kufli sok mindenre hasonlít, és semmire sem.

Pattog, mint egy gumilabda, pedig nem is az. Színes, mint egy nyalóka, pedig nem ehető. Van kicsi, van nagy. Van kövér és van sovány. Jönnek-mennek, sosem tudni, honnan hova...”

Ők tehát a kuflik, akik a könyv első meséjében letelepednek egy elhagyatott réten, egy se nem túl kemény, se nem túl puha, éppen megfelelő kupacban. Szeretnek hempergőzni és futkorászni, csakúgy nézni a naplementét és heverészni – és a vadmarcipánt sem vetik meg!

Dániel András a bumfordian humoros és kedves meséit az ovisoknak, a kisiskolásoknak ajánlotta, de biztos abban, hogy a szüleik is jókat fognak kuncogni olvasás közben!

A programot támogatta:

a Móricz Zsigmond
Megyei és Városi
Könyvtár

Kulturális Mozaik

Történelem - Irodalom - Zene - Képzőművészet

A KÓTA Aranypáva Országos Népzenei Minősítőjén,

Fazekasné Domak Anikó vezetésével a Tordasi Dalárda (melynek tagja Pócspetri község díszpolgára, volt polgármestere Pataki László is), legnagyobb elismerésnek számító Aranypáva Fokozatot kapta kiváló produkciójáért.

„A Tordasi Férfi Dalárda már Arany Páva díjjal is büszkélkedhet, legutóbb pedig egy Fehérváron rendezett térségi minősítőn érték el kiváló fokozatot.

Az együttes tíz éve alakult, vezetőjük azóta is a gyúrói Fakezasné Domak Anikó, aki más környékbeli településeken is vezet együtteseket. A kezdetekről őt kérdeztünk.

A dalárda megalakulása – Egy kisebb baráti társaság 2008 szeptemberében találta ki, hogy dalkört kellene alakítani. Tudták rólam, hogy a tordasi iskolában ének-zene tanár vagyok, így megkerestek, vállalnám-e a karvezetést. Gondoltam, nézzük meg, mit tudnak a fiúk, így tartottunk egy próbát. Vittem néhány katonadalt, mert ez volt a kérés, és az egyébként is illik a férfikarhoz. Az első alkalom jól sikerült, s mivel a Szent László Huszár Egyesületből is volt tagunk, ezért már január végén meghívtak minket a huszárbálba. Ezt akkor még Tordason rendezték, ma már Martonvásáron van. Itt akkora sikert arattunk, hogy többen csatlakozni akartak. Köszönhető ez annak is, hogy a fiúk lelkesedése nagyon „lejön” a színpadról, igazán szívből énekelnek.

A következő fellépés március 15-én volt, addig is folyamatosan jött egy-egy új ember, így a kezdeti tizenkettőről

huszonnégyre nőtt a létszám. Ez mára valamelyest megfogyatkozott, jelenleg körülbelül tizenöt kórustag van, köztük néhány alapítóval – mesélt Anikó.

A korosztály igen vegyes, ám többségben vannak a 40-70 év közöttiek, a legifjabb dalárdatag pedig Anikó egykori tanítványa volt.

A tordasiak mellett az évek során gyúrói, martonvásári férfiak is bekapcsolódtak a munkába. A repertoárban a katonadalok vannak túlsúlyban, ám Kossuth-nótákat, első, második világháborús dalokat is előadnak.

Ha pedig vendégségbe, fellépésre hívják a dalárdát, akkor igyekeznek a helyi jellegzetességeket figyelembe venni, olyan dalokból ké-szül-ni. Így szóba jöhetnek bordalok például pincenapok keretében, ám készítettek már középkori összeállítást és huszárokról szóló egyveleget is.

A férfiak nem mindent fogadnak osztatlan örömmel, ám Anikó mindig meggyőzi őket arról, mit miért érdemes megtanulni, előadni. Nőként és karvezetőként tehát ő hordja a nadrágot, de olykor nem egyszerű a sokféle és különböző munkakörökben dolgozó férfiakkal bánni.

Vannak köztük polgármesterek, más vezető beosztású emberek, így a kezdetekkor tisztázni kellett: a dalárdában

Anikóé az irányítás. A férfikar több versenyen, minősítőn is szerepelt már. Ugyan alapvetően nem az volt a cél, hogy eredményeket érjenek el, mégis, olykor jó megmutatni magukat, azt, hogy hol tartanak. A tagok számára is fontos a külső visszajelzés – mondta Anikó.

Az Arany Páva díjat egy tiszakécskei országos minősítőn szerezték, gyimesi katonadalokkal. Ez nagy lendületet adott, akárcsak a legutóbbi kiváló minősítés. Idén is van tervük, ismét országos minősítőn szeretnének szerepelni, ám ezúttal a megyén kívül. A szakmai vélemény előrelendíti a munkájukat, még akkor is, ha nem hivatásos énekesekről van szó.

A dalárda egyik erénye a már említett lelkesedés. Ez meglátszik a fellépéseken is, s átsugárzik a hallgatóságra, a zsűrire, és még az esetleges hangbeli pontatlanságokat is felülírhatja. Már csak azért is szép teljesítmény e férfiaké, mert mindössze kéthetente próbálnak. Természetesen, ha fontos megmérettetés, szereplés előtt állnak, akkor sűrűbben gyakorolnak.”

Forrás:

<https://www.feol.hu/kultura/helyi-kultura/mar-megalakulas-utan-sikere-volt-tordasiakbol-allo-ferfikarnak-2220275/>

Sport - Szabadidő - Életmód

Minimundus megtekintése, és a Wörthi-tó körbetekérése

„Kleine Welt am Wörthersee”, azaz „Piciny világ a Wörthi-tó partján”

(Az Iránytű Klub elnökének szubjektív beszámolója)

Minimundus, Karintia egyik legnépszerűbb látnivalója a Klagenfurtban, a Wörthi-tó partján fekvő mesés Euro-parkban ahol bejárhatjuk a világot a 170, 1:25 arányú, tökéletesen valóságú, világhírű épület között barangolva.

A felnőtt belépő 19 Euró, de ha több napos tartózkodást, és más látnivalókat is tervezünk megtekinteni célszerű megvásárolni a Karintiai kártyát, mely jelentős kedvezményeket, illetve sok helyre ingyenes belépést biztosít.

A makettek mindig lenyűgöznek, itt meg tényleg rendkívül színvonalasan, az eredeti építőanyagokat felhasználva készítették el a Föld 53 országának több mint 170 híres épületét kicsinyített másolatban. Az élménypark, s látnivalói, az épületek között járó modellvonatokon, a kis tavakon, folyókon úszkáló hajóktól kezdve, a Mátyás-templomon, s a Halászbátyán keresztül a Gaudí Sagrade Familiájáig lenyűgözték a túratársamat is. Nejem, Ildikó végtelen türelemmel várta ki azt is, hogy minden egyes modellt és leírását módszeresen végig fotózzam.

Örömmel fedeztük fel a helyszíneket, ahol már volt szerencsénk megfordulni, és sokszor megfogalmaztuk, a „de jó lenne látni élőben is” óhajunkat. Egyetértettünk abban is, hogy a legszebb, és legkülönlegesebb építmények a különféle vallások Istentiszteletéhez kötődnek.

Talán csak a Tádzs Mahal az örök szerelem síremléke jelentett kivételt.

A Minimundus megtekintése után az autónkat a parkolóban tovább pihentetve kerékpárra szállva Karintiai-tóvidék legnagyobb kiterjedésű állóvizét, a 440 méteres tengerszint feletti magasságban fekvő, festői környezetben található Wörthi-tó megkerülését kezdtük el.

Klagenfurt kikötőjétől indulva a déli parton Krupendorfban Karintia állítólagosan legszebb miniatűr golfpályája, enyhén szólva nem nyűgözött le. A legmelegebb vizű tavon, a települések közötti szabad strandokon csak időhíján nem mártóztunk meg.

A tó legnépszerűbb üdülőhelyén Pörtschachon, -akaratlanul a kerékpárutat elhagyva-, testközelből csodáltuk meg a tóparti pompás nyaralókat és korabeli üdülőket.

Velden am Wörthersee 400 éves múltra visszatekintő településen Karintia egyik leglátogatottabb nyaralóhelyén fényűző szállodákkal, és híres kaszinóval büszkélkedő partisétányon araszoltunk.

Mivel félúton jártunk Ildinek felkínáltam a kikötőből ekkor induló kirándulóhajóra szállás lehetőségét, amivel az ingyenes utazást biztosító kártyáink ellenére itt, és a későbbiek során sem éltünk. Inkább igazi sportemberek-hez méltóan tovább tekertünk, ráadásul a helyenként meredekebb északi parti útvonalon.

Így a tónak nevet adó településen Maria Wörthön már jól esett a pihenő, és a szomszoltó fagyalt.

A vízbe nyúló romantikus félsziget legmagasabb pontján található késő gótikus plébániatemplom, a román stílusú kistemplom, és a temető közepén, a kétszintes körtemplom mellől gyönyörű kilátás nyílt a környékre.

Maria Wörth felett magasodik a Pyramidenkogel kilátó.

A világ legmagasabb -csábítóan hívogató-, fából épült kilátótornya nekem segített, túratársamat inkább gátolta a tájékozódásban. Remélem lesz még alkalmunk oda is feljutni.

Visszaérkezésünkkor, Ausztria legnagyobb hullóparkja, ahol több mint 1000 érdekes hulló, különböző fajú kígyók, teknősök, krokodilok, gyíkok, pókok, skorpiók vannak, már zárva volt. Így a Happ hullópark megtekintése is a következő alkalomra marad.

Már így is csak igen későn érkeztünk a szálláshelyre Villachba, az egyébként teljesen testhez álló Jugend Hotel Eggerbe, hogy a vacsorára már csak meglehetősen kalóriamentes kaját kapjunk.

Azonban a nap kulturális, és természeti látnivalói bőven kárpótoltak, az elfogyasztott italok pedig pótolták a hiányzó kalóriákat.

Kovács János -
túraszervező

Pócspetri, a "Zenélő Falú" bemutatkozása programismertető folytatása

Másnap, az Ezeréves határra utazott a csoport, ahol egy történelem előadás, és a helyi jellegzetes ptyókás-menüs ebéd elfogyasztása után került sor a Gyimesbükki látnivalók, a nagy vasútállomás, a 30. számú vasúti őrház, és a Rákóczy vár romjai megtekintésére. Sokan megvásárolták, „Sebő Ödön: A halálra ítélt zászlóalj” könyvét, és más helyi kiadványokat, illetve a történelmi emlékek megmaradását elősegítő támogatói téglajegyeket.

Menetben, és jövetben a buszról megcsodálhattuk, a gyönyörű tájat, több híres, és szép épületet, majd megálltunk gyönyörködni a panorámába, az 1160 méter magas Gyimesi hágón. Ide, a velünk utazó, s a kerékpárját magával hozó Iránytű Klub elnöke, Kovács János mindkét nap feltekert. Ő az utazással, és a kerékpározással kapcsolatos élményeit a Petri Hírek következő lapszámában osztja meg.

A vacsorát követően Csíksomlyón, Máriapóccsal, és Máriazellel összekötő zarándokút, a Mária Út végállomásán, a csodálatos kegytemplomba részt vettünk az esti Szentmisén. Lelkiben megerősödve énekeltünk, és imádkoztunk a Szűz Máriához. A fiatalabb útitársaink, még a Keresztúton is felmentek, a híres Pünkösdi búcsú színhelyére, a nyeregbe.

A hazaút már gyorsabb volt, de változatlanul vidáman telt. Korondon még egy hosszabb emlék, és ajándéktárgyak vásárlására is biztosítottuk a lehetőséget. Balesetmentesen, egészségesen hazaérkezve, megköszöntük, és ez úton is köszönjük, a résztvevőknek a hozzáállást, s a pályázat megírásában, az elbírálásban, az út megszervezésében, és lebonyolításában közreműködőknek, az áldozatos munkáját.

Pócspetri Önkormányzat Hírlevele

Felelős kiadó: Tamás György

www.pocspetri.hu

pmhpocspetri@gmail.com

Főszerkesztő: IGFK

kovjanek@gmail.com

HAJDÚDOROGI EMLÉKZARÁNDOKLAT

Szeptember 5-én, azaz szerdán érkeztek Máriapócsra azok a gyalogos, (köztük pócspetri) zarándokok, akik idén is megemlékeztek arról, hogy a Kegykép hazaérkezett hajdúdorogi ideiglenes lakhelyéről. Hiszen míg a Máriapócsi Bazilika felújítás alatt volt, addig gyalogos zarándoklat kíséretében szállították át a Szűz Anya ikonját Hajdúdorogra, majd vissza is.

Ezúttal egy maroknyi csapat zarándokolt a körülbelül 50 km-s távon, kitartóan és végig imádkozva az úton.

A zarándokok 17 óra után érkeztek a Kegyhelyre, amint a templomba bevonultak, megkezdődött fogadásukra a Szent Liturgia.

Ezután Paraklisz következett, melynek keretében került le tartójáról az a kendőcske, amely az 1905-ös harmadik csodás könnyezésnél fogta fel a könnyező Szűz könnycseppjeit.

A Paraklison Dr. Papp Tibor helynök atya beszélt Mária könnyeinek háromféle értelmezéséről, hogy vajon miért sírhatott értünk az Istenszülő, örömeiben-e vagy bánatában. Ezt átgondolva, lelkileg töltkezve járultak a hívek a kendőhöz, hogy megérinthessék, megcsókolhassák azt.

Igen felemelő élmény, mikor 50 kilométerrel a lábunkban tisztelhetjük ezt a kendőcskét, hiszen útközben, de akár a hétköznapi zarándokútján mi is sírhatunk örömeinkben és bánatunkban egyaránt.

<https://mariapocskegyhely.hu/hajdudorogi-emlekezarendoklat>

